

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Mivhar ha-peninim

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah
הדויה-זב המלש, לוריבג זבא

Be-Tshernovits, 615 = 1854

סיבתואת רוקב רעש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12379](#)

שער מדרות החמדות

כו

ג'יעוּהוּ וַיִּבְשִׁיחַהוּ הַתְּרַחֵק מִהְיוֹק וַהֲדָעַת נָוֶחֶה וַהֲרַחֵק
מִן הַחֲנוֹף . וַהֲמֹבֵר הַטּוֹב . וַהֲמֻשֵּׁה הַטּוֹב : וַאֲמֵר
הַגָּדוֹל שְׁבַבְנֵי אָדָם מַי שְׁדַעַתּוּ נָוֶחֶה מְכֻלָּם . וַאֲחַזְתּוּ
טוֹבָה לְכָלָם :

(תוספַת) וַאֲמֵר הַתּוֹם וַהֲיַחַס שְׁנִי תָאִים שַׁעַיר
יְחַס מַי שְׁהַולֵךְ בְּתּוֹם . וַהֲשִׁפְלוֹת וַהֲכָבוֹד
אֲחַים נְעִימִים . שְׁמֵי שְׁמַשְׁפֵיל עַצְמוֹ סּוֹף בְּכָוד לְבָא .
וַאֲמֵר קְנָה לְךָ לְעִירָךְ עַזְדִים : וַאֲמֵר שְׁמֹר דָודִיךְ
וַיְתַמְבּוֹךְ בְּמַוְעַדְךְ . וַיְעִירֹךְ בַּיּוֹם אִידְךְ וַיְגַדְלוּ כְּבִידְךְ .
וַאֲמֵר דָודִים צְנָה וְסָוחָרָה . וַאֲמֵר בַּחֲרָ אַמְנוֹנָךְ . עַל
כָל קְנִינָךְ . וַיְרֹום קְרִינָךְ : וַתְּחַזֵּק יְמִינָךְ : וַאֲמֵר הַבְּסִעְעִין
יְתָם . וַיִּשְׂאַר הַרְעָהָתָם .

שער בקר דאהובים אמר החכם מישנהיה
בקר אהובו : חומץ
נפשו: אמר מֵשְׁמַבְךְ מֵשְׁיַכְבֵד עַלְיוֹ יִפְגַע בָוֹ וְקָלָן:
וַאֲמֵר בְּקָד לְעַתִּים רְחוּקִים תּוֹסִיף אַהֲבָה . וַאֲמֵר אָס תַּרְדֵה
שִׁישְׁנָאָךְ . בְּקָר תְּמִיד . וַיְשִׁוְמִיפּוּ בְּךָ אַהֲבָה . בְּקָד
לְעַתִּים רְחוּקִים . וַאֲמֵר טָרָח מִל לְבָקָר הַחֹלָה . וְטָרָח
שְׁנִים לְהַבְנָתָ שְׁלֹום בֵין בְּנֵי אָדָם . וְטָרָח שְׁלֹשָׁה
לְבָכָוד הַבּוֹרָא : וַאֲמֵר הַשְּׁמָר מִהְרָבּוֹת הַבָּקָור כִּי הוּא
סְבִתָּה

פִּירּוֹשׁ

ג'יעוּהוּ . קְוֹן הַמְדֹות וַיַּכְתִּיחַס מְרֻעָה : הַגָּדוֹל
שְׁבַבְנֵי אָדָם . סְמָכָבְגָדוֹל : וַאֲחַזְתּוּ . פְּגָרָתוּ לְפָנָן וְמַחֲזָה מְרֻעָה .
(נְרָאָזִים כָו) :

שער בקר דאהובים מֵי שְׁהָנִיה בְּקָור אַהֲבָוּ . מְכֻל וְכָל
סְלִיטָה מְוֹכָבָה לְוָה : בְּקָר לְעַתִּים רְחוּקִים . כְּלָוָר לְבָקָר חַנְרוּ לְעַתִּים רְחוּקִים :
יְקָנוּ

שער בקור האוחבים

כבות ההורתקה . כי הגשם יקוץ בחתמך : ויתפללו
עליו כאשר יעד :

(הוֹכֵפֶת ואמיר פעים קלים שפעמי רגליים קלים
לבקר בכית חבירו בכית אהבו : נכזם
ונקלים . ואיך ישיבה . לבשת נתיבה . המורה וקללה.
מאסה וגועלה : מאוהדת ובושה (כמו ויהל עד בוש)
בכופה דרושא : ואמר השמר מהרבות בקר . את רגלי^ך
היקר . וראה כי הגשם יקוץ בחתמך . ויתפללו על
עצייתו . ועל זה אמר המשורר . אשר חנית רניין
מעורר . בקול שירים זומר . וישא משלו ויאמר . בתי^י
אהוביך . ואחד יוכא : בכל עת רגלייך הוקר . כי
הנפשות גועלות מטר הרבה . ובעת העצרו יקר מגע
רגליך מבא בכל עת בכית האח ובית הבן והבת . ומדוע
תהיה הוילך לא מועד יהיה ולא חדש ושבת :

שער בקור החולמים אמר החכם בדור האדים

הכבד קשה על החולה . יותר
מחלייו . ואמר שאדם אחד כבד בקר החולה והאריך
לשכת . אמר לו החולה אס יש לך בכית מאומה או אני
חייב לך כלום . קחנו לך : ואמר על אדם אחד שהיה
חולה . אמרו לו ממה אתה כאב אמר להם מרוב
עונותך . אמרו לו מה אתה מהאה אמר דברה . אמרו
נקרא לרופא . אמר להם הוא החלני :

פירוש תוספין

יקוץ . לזו ויקזו מפני נמי יראל (צ'ח' ח) :

שער בדור חולמים הארים הכבד . בצל הספר סוף קורין ל'ט
סוטה וחינוי מעורב נס קדירות כבד כי פום
כבד ומצען וועל על מחריס :

שער